

ΟΙ ΓΕΡΑΝΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ (Οκτώβριος 2007)

Συγγραφέας: ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ

Αν η μεταφορά των αρχαίων από την Ακρόπολη στο νέο, βαρύ (και βαρύγδουπα παρουσιασμένο σαν «μέγα όραμα»), Μουσείο είναι όντως «κοσμοϊστορικής σημασίας και οικουμενικής ακτινοβολίας», όπως μας διαβεβαιώνει η ασυγκράτητη πολιτική, τεχνοκρατική και τηλεοπτική ρητορική, τότε πρέπει να επινοήσουμε νέες λέξεις, ώστε να αποδώσουμε στοιχειωδώς δίκαιους χαρακτηρισμούς στο καθαυτό έργο: στα ίδια τα μνημεία του Παρθενώνα. Γνωστό είναι, βέβαια, ότι όλοι μας τρωγόμαστε από την επιθυμία να βάλουμε την υπογραφή μας έστω σε κάποια υποσημείωση της Ιστορίας, αλλά η σπουδή μας να επιφυλάσσουμε στις κινήσεις των μηχανών αποθεωτικά επίθετα που μόνο σε γεννήματα του πνεύματος ταιριάζουν, δείχνει ότι εκείνο το «μηδέν άγαν» πήρε τον ίδιο δρόμο που έχει πάρει και το «μέτρον άριστον»: τον δρόμο προς μία από τις χιλιάδες ακάλυπτες χωματερές, αρκετές εκ των οποίων γειτνιάζουν με αρχαιολογικούς χώρους, τους οποίους κατά τα λοιπά αγαπάμε και προστατεύουμε.

Ναι, μια Πολιτεία έχει το δικαίωμα μιας κάποιας υπερηφάνειας επειδή κατορθώνει να θέσει σε εφαρμογή ένα σχέδιο δύσκολο, αλλά σαφώς εντός των ορίων της τεχνολογίας, τη μεταφορά των «αμιμήτων μορφή και χάριτι» μνημείων του Παρθενώνα, που, όπως λέει ο Πλούταρχος βιογραφώντας τον Περικλή, φαίνονταν από μιας αρχής πλουτισμένα με «αιθαλές πνεύμα» και «αγέραστη ψυχή». Αλλά η Πολιτεία αυτή, η νεοελληνική, θα είχε δικαίωμα καυχήσεως, αν είχε αποδειχθεί ικανή σε αναρίθμητες άλλες περιπτώσεις όπου μετρήθηκε και ζυγίστηκε η σχέση της με την αρχαιότητα.

Αίφνης, όταν η ίδια η Ολυμπία απειλήθηκε από την πυρά (παρότι οι μετριοπαθείς μες στην παχυλή αγνωσία και την παχυδερμική ανευθυνότητά τους υπουργοί διατείνονταν ότι «κάηκαν απλώς μερικά δεντράκια»), όταν το πεδίο της μάχης του Μαραθώνα μετατράπηκε σε κωπηλατοδρόμιο, παραδομένο στα φύκια της εγκατάλειψης μετά τους Ολυμπιακούς, όταν ο υψηλής στάθμης νεολιθικός οικισμός στο Ζάγανι ισοπεδώθηκε για να επεκταθεί το νέο αεροδρόμιο, όταν η Δωδώνη κινδύνεψε από την Εγνατία. Όταν ο προηγούμενος Υπουργός Πολιτισμού προέτρεπε με ημιεπίσημες συνάξεις τους αρχαιολόγους να είναι «ανοιχτόμυαλοι», δίνοντας το ελεύθερο σε εργολάβους και μηχανικούς να οικοδομούν ακόμα και εκτός αρχαιολογικών χώρων, όπως στην Κνωσό, κ.τ.λ., κ.τ.λ., πόση αυτογνωσία και μνήμη

αποκαλύπτεται στους τωρινούς πανηγυρικούς; Ποια και πού η ενότητα δράσης, η συνεπής συμπεριφορά;

Υστερόγραφο: Στην κλιτύ της Ακροπόλεως προς την Αρχαία Αγορά, στον περιφραγμένο χώρο, μακριά από τις κάμερες, ένα πεύκο «στολίζεται» καιρό τώρα από ένα μεγάλο κομμάτι πλαστικό, που ίσως από τις κινήσεις του αέρα πήρε να μοιάζει σε αποκριάτικη στολή. Αν δεν πρόκειται για ευφάνταστη «εικαστική παρέμβαση», πρέπει και αυτό να μεταφερθεί. Έστω και δίχως τη χρήση γερανών.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 16 Οκτωβρίου 2007, σ. 1.